

de skulde betale en mindre kommunal Skat end deres Medborgere. Han fremhævede selv, at Aarsagen var den, at de ikke selv valgte deres Opholdssted, men bleve befalede til at flytte snart til eet, snart til et andet Sted, og at Aarsagen dertil ligeledes var de forholdsvis lave Lønninger. Det forekommer mig, at naar den ærede Ordfører selv er opmærksom paa, at der er to meget vægtige Grunde, som tale for, at disse Tjenestemænd betale noget mindre Afgift end Borgerne i Almindelighed, er han noget i Strid med sit eget Lovforslag, som jo gaar ud paa at ophæve denne Forskel. Han søger saa at give det Udseende af, at det nærmest er Officererne, man vil ramme, og han siger, at der kunde maaske nok være Grund til at gøre en Undtagelse for Underofficerernes Vedkommende. Men Underofficererne faa nu nøjes med, at der maaske nok kunde være Grund dertil, for Forslagsstilleren gør ingen Forskel, han behandler dem alle ens, skærer dem alle over een Kam. Men for nu rigtig at illustrere, hvor uretfærdigt det maa forekomme Skatteyderne i en Kommune, at de militære Tjenestemænd betale mindre, tager Ordføreren fat paa de meget høje Lønninger. Han taler om Lønninger, som f. Eks. Generaler have, paa 10,000 Kr. Ja, det er ganske rigtigt, at der findes saadanne Lønninger, men naar man saa samtidig vilde gøre opmærksom paa, at det jo er et meget, meget lille Tal, vi have af saadanne Tjenestemænd, saa vil man se, at det finansielt, hvad enten der er Tale om Staten eller enkelte Kommuner, slet intet betyder.

Naar den ærede Ordfører taler om, at Kaptajner ogsaa efter hans Formening økonomisk skulle være saa særdeles vel situerede, saa maa jeg dog sige, at det forekommer mig, at der har han slet ikke Ret. En Kaptajn begynder med en Gage paa 3,000 Kr. og kan med 4-aarige Aldersperioder stige til 4,200 Kr. Disse Tjenestemænd skulle bo i Byerne, og for det Tilfælde, at de ere gifte og have Børn, der skulle opdrages, koster disses Skolegang en Del, saa det vil endda være ret vanskeligt for dem at komme igennem med denne efter min Formening meget beskedne Gage. Jeg tror derfor ikke, at den Betragtning, som skulde tale til Gunst for hans Forslag, holder Stik. Jeg skal gøre opmærksom paa, at det er ikke alene Officererne, man vil ramme her, det er samtlige Tjenestemænd indenfor de militære Etater, det er i lige saa høj Grad Underofficererne. Den

højtærede Forsvarsminister har allerede gjort opmærksom paa, at i 1909, da man forhandlede om Forsvarslovene og Lønningslovene for Hæren og Søværnet, fastholdt man den tidligere Bestemmelse om, at disse Tjenestemænd ikke skulle betale mere end de 2 pCt., og den højtærede Minister har gjort opmærksom paa, at de Lønningslove, som endelig bleve vedtagne, ikke bød saa gunstige Vilkaar som de af Regeringen forelagte Forslag. For Kaptajnernes Vedkommende havde man foreslaaet et Alderstillæg paa 500 Kr., saaledes at man kom op paa 4,500 Kr. Saaledes var Forslaget, men den vedtagne Lov bød kun 4,200 Kr., og paa samme Maade op efter baade for Oberstløjtnanters og for Obersters Vedkommende. Jeg tror derfor, at der baade ved de tidligere Lønningslove og ogsaa, og ikke mindst, ved Lønningslovene af 1909 og ved den Forandring, som dette høje Ting gjorde i de af Regeringen forelagte Lønningslovsforslag, har været taget alt skyldigt Hensyn til, at der var en Undtagelsesstilling med Hensyn til den kommunale Beskatning for de militære Tjenestemænd.

Medens man i al Almindelighed vel nok kan sige, at det naturligvis kan efterlade nogen Følelse af Utilfredshed og Misnøje i de forskellige Byer — det er navnlig i Provinsbyerne —, naar man hører, at den og den militære Tjenestemand ikke betaler mere end sine 2 pCt., maa man dog sikkert indrømme, at selv om man sætter Procenten op til det, som de øvrige Indbyggere i Byen maa betale, vil det for Byens Økonomi betyde overordentlig lidt, hvorimod det naturligvis for den paagældende vil være af overordentlig stor Betydning. Der er for et Øjeblik siden blevet gjort opmærksom paa, hvad det vil sige, om en Tjenestemand med en Indtægt af 3,000 Kr. skal betale 2 pCt. eller 8 pCt. Det er meget føleligt for ham, men det betyder sandelig overmaade lidt for den paagældende Kommune.

Det synes efter min Mening, som om Staten i sin Tid, da man vedtog Bestemmelsen om Undtagelsesstillingen for de militære Tjenestemænd, paa en vis Maade har lagt en Del af Byrderne ved Udredelsen af Lønningerne til disse Tjenestemænd over paa Kommunerne, Staten har affundet sig paa en noget billigere Maade med Hensyn til Lønningerne til militære Tjenestemænd, fordi man havde denne Bestemmelse om, at de betale mindre i kommunal Skat end andre. Det er fastholdt hele Vejen igennem. Det er ganske rigtigt, naar det